บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาภูมิหลัง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2551 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1)เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2551 2)เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 3)เพื่อวิเคราะห์ผลการวัดและประเมินผลการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาโดยส่วนรวม และจำแนกตามสาขาวิชา และ4)เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิตโดยส่วนรวม และจำแนกตามสาขาวิชา ประชากรในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1,428 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,225คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตร 2 ปีหลังอนุปริญญา จำนวน 203 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2551 จำนวน 1,520 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ ระเบียนประวัตินักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว โดยเป็นข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ประกอบด้วย ชื่อ-สกุล เพศ วันเดือนปีเกิด สถานที่เกิด เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา วุฒิการศึกษาที่ใช้สมัครเข้าศึกษา ที่อยู่ตามสำเนาทะเบียนบ้าน ผู้ปกครองที่สามารถติดต่อได้ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และที่พักขณะเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารหัสเข้าเรียน 51 ประกอบด้วยผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ระดับผลการเรียนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 และส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจบการศึกษาของนักศึกษาสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551 วิธีการศึกษา ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการตรวจสอบ คัดลอกจากเอกสารหลักฐาน จากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน วิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาภูมิหลัง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใช้สถิติร้อยละ เปรียบเทียบสัดส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าศึกษาแล้วในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ด้วยการวิเคราะห์ไคสแควร์ และการหาประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต จำแนกเป็นการหาร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลา ร้อยละของผู้สำเร็จหลังกำหนดเวลา ร้อยละของนักศึกษาที่ออกกลางคัน

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลการรับนักศึกษาภาคปกติในปีการศึกษา 2551

ในปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้นรวม 1,428 คน จำนวน 40 โปรแกรมวิชา เป็นหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี จำนวน 28 โปรแกรมวิชา หลักสูตรปริญญาตรี 5 ปี จำนวน 6 โปรแกรมวิชา และหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีหลังอนุปริญญา จำนวน 6 โปรแกรมวิชา หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี เปิดสอนใน 5 คณะคือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เปิดสอน 2 โปรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 141 คน คณะวิทยาการจัดการ เปิดสอน 7 โปรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 419 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เปิดสอน 13 โปรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 272 คน คณะเทคโนโลยีการเกษตร เปิดสอน 3 โปรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 66 คน และคณะศิลปกรรมศาสตร์ เปิดสอน 3 โปรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 116 คน หลักสูตรปริญญาตรี 5 ปี เปิดสอนใน 1 คณะคือ คณะครุศาสตร์ เปิดสอน 6 โปรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 221 คน และหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีหลังอนุปริญญา เปิดสอนใน 3 คณะคือ คณะวิทยาการจัดการ เปิดสอน 1 โปรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 38 คน คณะเทคโนโลยีการเกษตร เปิดสอน 1 โปรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 15 คน และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เปิดสอน 4 โปรแกรมวิชา จำนวนนักศึกษาจำนวน 150 คน

หลักสูตรปริญญาตรี 5 ปี ของคณะครุศาสตร์ มีนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาไทยมากที่สุด รองลงมาคือโปรแกรมวิชาสังคมศึกษา และโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ตามลำดับเมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าคณะครุศาสตร์มีนักศึกษาชายน้อยกว่านักศึกษาหญิง ในอัตรา 1:5

หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีนักศึกษาโปรแกรมวิชาพัฒนาชุมชนมากที่สุด รองลงมาคือโปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีนักศึกษาชายมากกว่านักศึกษาหญิงเล็กน้อย

หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีนักศึกษาโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์มากที่สุด รองลงมาคือโปรแกรมวิชา สาธารณสุขชุมชน และโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีนักศึกษาชายน้อยกว่านักศึกษาหญิง ในอัตรา 1: 3

หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ของคณะวิทยาการจัดการมีนักศึกษาโปรแกรมวิชาการตลาดมากที่สุด จำนวน รองลงมาคือโปรแกรมวิชาบริหารทรัพยากรมนุษย์ และโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการ

ท่องเที่ยวตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าคณะวิทยาการจัดการมีนักศึกษาชายน้อยกว่านักศึกษาหญิง ในอัตรา 1: 3

หลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีหลังอนุปริญญาของคณะวิทยาการจัดการ มีนักศึกษาหนึ่งโปรแกรมวิชาคือ การจัดการทั่วไป เป็นนักนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่

หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ของคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีนักศึกษาโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์การอาหารมากที่สุด รองลงมาคือโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ และโปรแกรมวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าคณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาชายน้อยกว่านักศึกษาหญิงในอัตรา 1:2

หลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีหลังอนุปริญญาของคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีนักศึกษาหนึ่งโปรแกรมวิชาคือเทคโนโลยีการเกษตร พบว่าเป็นนักศึกษาชายส่วนใหญ่

หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีนักศึกษาโปรแกรมวิชาออกแบบประยุกต์ศิลป์มากที่สุด รองลงมาคือโปรแกรมวิชาดนตรี และโปรแกรมวิชานาฏศิลป์ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีนักศึกษาชายมากกว่านักศึกษาหญิงในอัตรา 1:2

หลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีหลังอนุปริญญาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้าอุตสาหกรรมมากที่สุด รองลงมาคือโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม และโปรแกรมวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีนักศึกษาชายเป็นส่วนใหญ่

2. สภาพภูมิหลังของนักศึกษา

2.1 เพศ และอายุของนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 91.52 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 7.37 มีอายุอยู่ในช่วง 22-25 ปี และร้อยละ 0.60 มีอายุอยู่ในช่วงมากกว่า 26 ปี จำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงในคณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร ส่วนคณะที่มีนักศึกษาชายเป็นส่วนใหญ่คือ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

นักศึกษาคณะครุศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 98.01 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 1.00 มีอายุอยู่ในช่วง 22-25 ปี ถ้าจำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงในทุกโปรแกรมวิชา

นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 95.20 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 4.80 มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 22-25 ปี จำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชายในทุกโปรแกรมวิชา

นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนใหญ่ร้อยละ 95.28 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 3.15 มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 22-25 ปี จำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงในทุกโปรแกรมวิชา

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการส่วนใหญ่ร้อยละ 95.31 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 3.29 อยู่ในช่วงอายุ 22-25 ปี จำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงในทุกโปรแกรมวิชา

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรส่วนใหญ่ร้อยละ 94.47 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 2.53 มีอายุอยู่ในช่วงอายุต่ำกว่า 18 ปี จำแนกตามเพศพบว่าโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์เทคโนโลยีการเกษตร และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชาย ยกเว้นโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตรการอาหารที่ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง

นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 90.83 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 9.17 มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 22-25 ปี จำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชายในปรแกรมวิชาดนตรีและออกแบบประยุกต์ศิลป์ ยกเว้นโปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละครที่ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 39.33 มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 22-25 ปี จำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชายในทุกโปรแกรมวิชา

2.2 ภูมิลำเนาของนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 50.00 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 15.30 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสตูลและนราธิวาส จำแนกตามคณะพบว่าทุกคณะนักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา

นักศึกษาคณะครุศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 35.97 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 24.46 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา ยกเว้นโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป

นักศึกษาคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.13 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 15.63 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดตรัง จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา

นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนใหญ่ร้อยละ 41.18 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 17.65 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา ยกเว้นโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ คหกรรม เทคโนโลยีการยางและพอลิเมอร์ และสาธารณสุขชุมชน

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการส่วนใหญ่ร้อยละ 65.37 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 12.55 ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรส่วนใหญ่ร้อยละ 31.71 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 24.39 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสตูล จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา ยกเว้นโปรแกรมวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 50.00 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 21.67 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสตูล จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 14.67 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสตูล จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา

2.3 ศาสนา นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 55.94 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาร้อยละ 43.87 นับถือศาสนาอิสลาม และถ้าจำแนกตามคณะพบว่า 4 คณะนักศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ยกเว้นคณะ ครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีเกษตร มีนักศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม

นักศึกษาคณะครุศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.50 นับถือศาสนาอิสลามรองลงมีร้อยละ 46.50นับถือศาสนาพุทธ จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ยกเว้นโปรแกรมวิชาสังคมศึกษา

นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 81.52 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาร้อยละ 18.48 นับถือศาสนาอิสลาม จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนใหญ่ร้อยละ 71.61 นับถือศาสนาอิสลาม รองลงมาร้อยละ 28.39 นับถือศาสนาพุทธ จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าเกือบทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ยกเว้นโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการส่วนใหญ่ร้อยละ62.06 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาร้อยละ 37.35 นับถือศาสนาอิสลาม จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าเกือบทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ยกเว้นโปรแกรมวิชาการบัญชีที่นักศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรส่วนใหญ่ร้อยละ 54.55 นับถือศาสนาอิสลาม รองลงมาร้อยละ 45.45 นับถือศาสนาพุทธ จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์และโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์การอาหารมีนักศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ยกเว้นโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการเกษตรและโปรแกรมวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนักศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 65.48 นับถือศาสนาพุทธรองลงมาร้อยละ 34.52 นับถือศาสนาอิสลาม จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าเกือบทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ยกเว้นโปรแกรมวิชาออกแบบประยุกต์ศิลป์ที่นักศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 66.43 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาร้อยละ 33.57 นับถือศาสนาอิสลาม จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

2.4 ระดับผลการเรียนเฉลี่ยก่อนเข้าเรียน พบว่านักศึกษาทุกคณะส่วนใหญ่ร้อยละ 96.61 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 2.88 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50-2.99

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 52.10 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 23.32 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.48 และร้อยละ 17.65 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50-2.99 ตามลำดับ จำแนกตามคณะพบว่าเกือบทุกคณะนักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 ยกเว้นคณะครุศาสตร์ และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาคณะครุศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 36.97 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ย อยู่ในช่วง 2.01-2.49 รองลงมาร้อยละ 32.23 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50-2.99 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 ยกเว้นโปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย โปรแกรมวิชาภาษาไทย และโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 66.67 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 18.44 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนใหญ่ร้อยละ 72.79 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 14.34 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการส่วนใหญ่ร้อยละ 53.61 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 19.91 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ยกเว้นโปรแกรมวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรส่วนใหญ่ร้อยละ 76.54 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 12.35 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 56.03 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 24.14 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ยกเว้นโปรแกรมวิชานาฏศิลป์การละคร

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 40.67 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 รองลงมาร้อยละ 30.00 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ยกเว้นโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้าอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 2

ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 49.44 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 27.24 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.48 และร้อยละ 17.09 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50-2.99 ตามลำดับ และถ้าจำแนกตามคณะพบว่าเกือบทุกคณะนักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 ยกเว้นคณะครุศาสตร์ และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49

ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาคณะครุศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อละ 39.34 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 รองลงมาร้อยละ 31.75 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50-2.99 ถ้าจำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 ยกเว้นโปรแกรมวิชาภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.57 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ย อยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 25.53 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนใหญ่ร้อยละ 67.28 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 16.54 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการส่วนใหญ่ร้อยละ 55.58 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 19.47 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ยกเว้นโปรแกรมวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรส่วนใหญ่ร้อยละ 70.37 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 20.99 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 ถ้าจำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 56.03 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 32.76 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนก

ตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ยกเว้นโปรแกรมวิชานาฏศิลป์การละคร

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 54.00 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 รองลงมาร้อยละ 22.67 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 ยกเว้นโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

5. การเปรียบเทียบสัดส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าศึกษาและหลังเข้าศึกษาแล้วในภาคเรียนที่ 1 และในภาคเรียนที่ 2

สัดส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาภาคปกติก่อนเข้าศึกษา และหลังเข้าศึกษาแล้วในภาคเรียนที่ 1 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สัดส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาภาคปกติก่อนเข้าศึกษา และหลังเข้าศึกษาแล้วในภาคเรียนที่ 2 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลารวมทั้งสิ้นจำนวน 1,486 คน โดยมีนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการที่สำเร็จการศึกษาตามเวลามากที่สุดร้อยละ 41.72 รองลงมาร้อยละ 15.95 เป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และร้อยละ 12.25 เป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์ตามลำดับ มีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลารวมทั้งสิ้นจำนวน 34 คน เป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากที่สุดร้อยละ 58.82 รองลงมาร้อยละ 29.41 เป็นนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และร้อยละ 11.76 เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ ส่วนอัตราการสูญเปล่าทางการศึกษาคิดจากการออกกลางคันรวมทั้งสิ้นจำนวน 692 คน เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการมากที่สุดร้อยละ 45.23 รองลงมาร้อยละ 18.35 เป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และร้อยละ 12.57 เป็นนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปีที่สำเร็จการศึกษาตามเวลารวมทั้งสิ้น 941 คน คิดเป็นร้อยละ 60.28 จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลามากที่สุดร้อยละ 81.48 คือโปรแกรมวิชาคหกรรม รองลงมาร้อยละ 78.95 เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และร้อยละ 77.08

เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลามากที่สุดร้อยละ 14.89 คือโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ รองลงมาร้อยละ9.76 เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และร้อยละ 1.91 เป็นนักศึกษาโปรแกรมการบัญชี ตามลำดับ การสูญเปล่าทางการศึกษาคิดจากการออกกลางคัน นักศึกษาที่ออกกลางคันมากที่สุดร้อยละ 61.76 คือนักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ รองลงมาร้อยละ 60.47 เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาคนตรี และร้อยละ 52.13 เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 5 ปีที่สำเร็จการศึกษาตามเวลารวมทั้งสิ้น 182 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยพบว่าทุกโปรแกรมวิชามีจำนวนร้อยละ 100.00 ของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลา และไม่มีนักศึกษาออกกลางคัน

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีหลังอนุปริญญาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลารวมทั้งสิ้น 363 คน คิดเป็นร้อยละ 77.40 จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามากที่สุดร้อยละ 90.70 เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาสาธารณสุขชุมชน รองลงมาร้อยละ 81.61 เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป และร้อยละ 80.00 เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ตามลำดับ จำนวนนักศึกษาสำเร็จการศึกษาหลังเวลามีจำนวน 10 คน ได้แก่ โปรแกรมวิชาไฟฟ้าอุตสาหกรรม อัตราการสูญเปล่าทางการศึกษาคิดจากการออกกลางคันมีจำนวนรวม 96 คน โดยเป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการเกษตรมากที่สุดร้อยละ 46.51 รองลงมาได้แก่ โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการผลิตอุตสาหกรรม ร้อยละ 20.75

นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำเร็จการศึกษาตามเวลา รวมทั้งสิ้น 237 คน คิดเป็นร้อยละ 61.72 จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลากำหนดจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.21 ออกกลางคัน จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 33.07 จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลามากที่สุดคือ โปรแกรมวิชา สาธารณสุขชุมชน ร้อยละ 90.70 รองลงมาได้แก่ โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์ ร้อยละ 81.48 และโปรแกรมวิชาชีววิทยาประยุกต์ ร้อยละ 72.73ตามลำดับ

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรที่สำเร็จการศึกษาตามเวลา รวมทั้งสิ้น 105 คน คิดเป็นร้อยละ 56.15 ไม่มีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลา จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลามากที่สุดคือ โปรแกรมวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ร้อยละ 78.95 รองลงมาได้แก่ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การอาหาร ร้อยละ 68.42 และโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการเกษตร ร้อยละ53.49 ตามลำดับ การสูญเปล่าทางการศึกษาที่คิดตามจำนวนนักศึกษาออกกลางคัน มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 43.85

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการที่สำเร็จการศึกษาตามเวลารวมทั้งสิ้น 620 คน คิดเป็นร้อยละ 66.17 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลามีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.43 จำนวนร้อยละของ

นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลามากที่สุดคือ โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ร้อยละ 81.61 รองลงมาได้แก่ โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ร้อยละ 77.08 และโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ ร้อยละ 69.41 ตามลำดับ การสูญเปล่าทางการศึกษาที่คิดตามจำนวนนักศึกษาออกกลางคัน มีจำนวน 313 คน คิดเป็นร้อยละ 33.83

นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาตามเวลา รวมทั้งสิ้น 82 คน คิดเป็นร้อยละ 65.60 ไม่มีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลา จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลามากที่สุดคือ โปรแกรมวิชาการพัฒนาชุมชน ร้อยละ 67.90 รองลงมาได้แก่ โปรแกรมวิชาภาษาไทย ร้อยละ 61.36 การสูญเปล่าทางการศึกษาที่คิดตามจำนวนนักศึกษาออกกลางคัน มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 34.40

นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาตามเวลา รวมทั้งสิ้น 101 คน คิดเป็นร้อยละ 53.72 ไม่มีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลา จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลามากที่สุดคือ โปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร ร้อยละ 60.87รองลงมาได้แก่ โปรแกรมวิชาศิลปกรรม ร้อยละ 56.57 การสูญเปล่าทางการศึกษาที่คิดตามจำนวนนักศึกษาออกกลางคัน มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 46.28

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่สำเร็จการศึกษาตามเวลา รวมทั้งสิ้น 159 คน คิดเป็นร้อยละ 76.08 จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลา มี 10 คนคิดเป็นร้อยละ 4.78 จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลามากที่สุดคือ โปรแกรมวิชาการจัดการอุตสาหรรม ร้อยละ 80.00 รองลงมาได้แก่ โปรแกรมวิชาการผลิตอุตสาหกรรม ร้อยละ 79.25 การสูญเปล่าทางการศึกษาที่คิดตามจำนวนนักศึกษาออกกลางคัน มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.14

อภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 91.52 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี จำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงในคณะครุศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาการจัดการ เทคโนโลยีการเกษตร ส่วนคณะที่มีนักศึกษาชายเป็นส่วนใหญ่คือ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม ศิลปกรรมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับ ชาดา เมี้ยนกำเนิดและระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2549) ได้ศึกษาสถานภาพนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ปีการศึกษา 2548 พบว่าอายุของนักศึกษาภาคปกติส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 21-23 ปี เป็นนักศึกษาเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และสอดคล้องกับปราณี สุขรัตนไชยกุลและคณะ(2543) ได้ศึกษาสถานภาพและปัญหา

ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏธนบุรี ปีการศึกษา 2543 ชั้นปีที่ 1 พบว่า สภานภาพทั่วไปส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง อายุ 21-25 ปี สอดคล้องกับ ปนัดดา บุญพาวัฒนาและคณะ(2549) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาและคุณภาพการให้บริการของคณะวิทยาการจัดการ พบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง มีอายุในช่วง 18 – 23 ปี

2. ระดับผลการเรียนเฉลี่ยก่อนเข้าเรียน จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 96.61 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 และถ้าจำแนกตามคณะ พบว่าทุกคณะนักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยนอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ชาดา เมี้ยนกำเนิดและระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2549) ได้ศึกษาสถานภาพนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ปีการศึกษา 2548 พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยนักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนสะสมเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.00-2.49 แต่สอดคล้องกับ มยุรี จารุปาณ และคณะ (2530) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของการมัธยมศึกษา พบว่าโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่พิเศษหรือขนาดใหญ่ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนในกรุงเทพมหานครหรือโรงเรียนระดับจังหวัดหรือ อยู่ในเมืองใหญ่ ๆ นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงทั้งนี้เนื่องจากการจัดสรรทรัพยากรไปไม่ถึงโรงเรียนที่ห่างไกลในชนบท และสอดคล้องกับสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์(2547) ได้ทำวิจัยเพื่อตอบข้อกังขาที่ว่า กวดวิชามีผลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อจริงหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มนักเรียนกวดวิชามีโอกาสสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้มากกว่า 1.57 เท่าเมื่อเทียบกับเด็กที่ไม่ได้กวดวิชา โดยเฉพาะเด็กที่กวดชนิด "ติวก่อนสอบ"มีโอกาสสอบติดมากขึ้นเป็น 2 เท่า และ โรงเรียนกวดวิชาในต่างจังหวัดมีน้อยซึ่งทำให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงไม่ได้ ทำให้ต้องเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การศึกษาครั้งนี้ได้แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าศึกษาและหลังเข้าศึกษาแล้วในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ จากผลการศึกษาพบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งจากการศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่า 2.00 มีผลทำให้นักศึกษาเมื่อศึกษาครบสองภาคการศึกษาแล้วถ้ามีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึง 1.60 มีผลให้นักศึกษาบางส่วนต้องพ้นสภาพจากการศึกษา ซึ่งน่าจะเป็นความสูญเปล่าทางการจัดการศึกษา ซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดว่าการให้การศึกษาของมหาวิทยาลัยและการประเมินผลการสอนของอาจารย์ คำถึงถึงคุณภาพและมาตรฐานเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ได้มีการให้เกรดเกินความสามารถและเกินความเป็นจริงเพราะคะแนนเฉลี่ยสะสมสอดคล้องและสมเหตุสมผลกับคะแนนสะสมก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

4. ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พบว่ามีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาร้อยละ 61.82 และมีอัตราการสูญเปล่าทางการศึกษา 38.18 คณะที่มีการสำเร็จการศึกษามาก

สุดได้แก่ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และคณะครุศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนอัตราการสูญเปล่าทางการศึกษาคิดจากการออกกลางคันนั้นพบว่าคณะที่มีอัตราการออกกลางคันมากที่สุดเป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะศิลปกรรมศาสตร์ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ วินทฎา วิเศษศิริกุล (2538) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคนครนายกรุ่นปีการศึกษา 2532-2534 พบว่าการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) มีประสิทธิภาพการศึกษาเชิงคุณภาพทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ประสิทธิภาพเชิงปริมาณยังได้ผลไม่สมบูรณ์เต็มที่ มีความสูญเปล่าเนื่องจากการออกกลางคันและจากการเรียนจบช้า และสอดคล้องกับชัยณรงค์ ต่อสกุล(2538) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงรุ่นปีการศึกษา 2523-2528 พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิตค่อนข้างต่ำทำให้เกิดอัตราการสูญเสียเพิ่มมากขึ้น จากตัวเลขที่แสดงอัตราการสูญเปล่าทางการศึกษานั้นอาจมีสาเหตุมาจากการลาออก พ้นสภาพ ซึ่งมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาก โดยหลักการทั่วไปถ้าเข้ามาศึกษา และทุกคนจบตามเวลาที่หลักสูตรกำหนดถือว่าเป็นการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีประสิทธิภาพสูงสุดตามความมุ่งหวังของสถาบันการศึกษา ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องจัดและพัฒนาปัจจัยทั้งส่วนรวมและส่วนย่อยที่เหมาะสม เช่น สาเหตุของการลาออก พ้นสภาพ หรือจบหลังจากหลักสูตรกำหนด อาจเป็นเพราะนักศึกษามีปัญหาทางการเรียน ปัญหาทางสุขภาพ ปัญหาทางสังคม ปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ปัญหาดังกล่าวถ้ารีบดำเนินการแก้ไขก็จะทำให้เกิดผลดีโดยส่วนรวม

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยพบว่ามีนักศึกษาที่ออกกลางคันมีจำนวน 692 คน จากทั้งหมดที่รับเข้าจำนวน 1,486 คนคิดเป็นร้อยละ 46.57 ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาควรปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้สนองตอบต่อความต้องการผู้เรียน ชุมชน และสนับสนุน หรือส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนให้มากขึ้น และควรมีมาตรการในการกำหนดแนวนโยบายเพื่อการสร้าง และผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ

2. ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรปรับปรุงการบริหารวิชาการและมาตรฐานวิชาการ เพื่อให้การบริหารวิชาการเกิดประสิทธิภาพสูงสุด มุ่งพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการศึกษาในระดับปริญญาตรี

3. ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเข้าเรียนส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรการจัดการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษาซึ่งมาจากนักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อนเพื่อให้เขาเหล่านี้ได้สำเร็จการศึกษาและออกไปรับใช้สังคมในด้านต่าง ๆ มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน สถานที่ ความสะดวกสบายให้กับผู้สอนและผู้เรียนอย่างเพียงพอเพื่อเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาออกกลางคันมีถึงร้อยละ 46.57 ดังนั้น มหาวิทยาลัย และคณะควรสำรวจและศึกษาสถานภาพของนักศึกษาของตนอย่างต่อเนื่อง เพื่อติดตาม สนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและเพื่อลดอัตราการสูญเปล่าทางการศึกษา เพื่อให้อัตราการสูญเปล่าทางการศึกษาน้อยลงกว่านี้ มหาวิทยาลัย คณะ สำนักส่งเสริมวิชาการ ควรกำกับติดตามกิจกรรมการเรียนการสอน วัดผลผลประเมิณผลให้มีมาตรฐาน ยุติธรรมและถูกต้องยิ่งขึ้นโดยใช้วิธีการประเมินผลแบบอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์และประเมินจากคะแนนที่มีมาตรฐานเป็นกลาง (t-score) ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนควรให้ความสนใจและช่วยเหลือนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำยิ่งขึ้น โดยการจัดหลักสูตรและระบบการเรียนการสอนที่ดี จัดกิจกรรมสนับสนุนและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น จัดสอนซ่อมเสริม การให้สอบแก้ตัว โดยเฉพาะรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนต่ำมาก